

PROTIV IZOLACIJE

KAPITALISTIČKE vlasti konstantno nastoje da nas drže u izolaciji. To najbolje vidimo na migrantima i njihovom beskrajnjem putu iz jednog oblika izolacije u drugi, ali ne zavaravamo se da državljanstvo, jezik, boja kože i ostale „prednosti domaćeg terena“ nude bogznakakav prostor za zajednicu. Ogorčeni gradani Nove Pazove i radnici Kompanije „Novosti“, samo su neki od kolektiva u Srbiji danas koji svakodnevno ne odustaju od traganja za izlazom iz izolacije.

Učitelj neznačica i njegovi komiteti

I Z N E V I D L J I V O S T I U I Z O L A C I J U (I N A Z A D ?)

PROŠLOG četvrtka Komesarijat za izbeglice okupio je predstavnike svih volonterskih organizacija da bi im predočio nameru o rušenju baraka iz železničke stanice i plan za izmeštanje od preko 1.200 osoba u izolovane kampove širom Srbije u roku od narednih dvadeset dana. Naravno da niko ne misli da migranti treba da ostanu u barakama i da su uslovi u kojima tamo žive izole zadovoljavajući, ali tešku situaciju ne treba praviti još gorom, a već sam način na koji je Komesarijat saopštil svoje planove volontera izaziva sumnju u dobre namere. Volonterka No Name Kitchen (u kojoj se dnevno zajedno sa migrantima priprema i deli hrana), koja je prisustvovala ovom sastanku kaže da su volonteri praktično učenjeni da saraduju u animirajućem migranata da se registruju u kampove da bi se ova operacija izvršila na „uljudan način“, jer u protivnom, rečeno je, evakuacija će se izvršiti upotreboom sile uz pomoć jedinice od dvesta policijsaca.

O „dobrim namerama“ Komesarijata jedan od izbeglica takođe dodaje da je u januaru već pokušano izmeštanje ljudi u kampove. U toku noći oko tri sata policijske jedinice ušle su u barake i krenula da izvlači lude i ukrcavaju ih u autobuse za kamp u Preševu, ali ubrzo su se pojavili volonteri sa kamerama i akcija odvodenja ljudi bila je prekinuta. Ipak, tri autobusa ljudi odvedeno je u prešeški kamp, za koji je poznato da je zatvorenog tipa – kao zatvor, kažu migranti koji su kroz njega prošli. Po zvaničnim podacima u Srbiji ne postoje zatvoreni kampovi, a prešeški ima status „otvorenog“, jer u toku jednog dana samo dvadeset odabranih migrantana dobija dopust da na tri sata napusti kruž kampa. Takode, zanimljiva je koincidencija da se predviđeni datum za rušenje Baraka, 27.

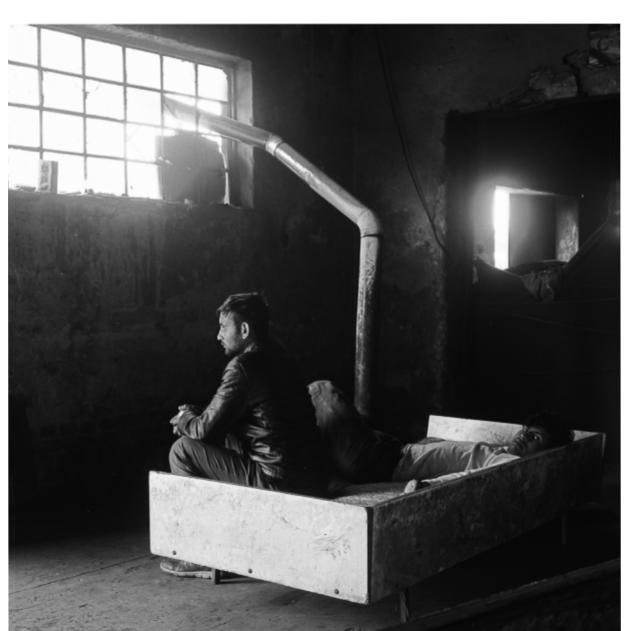

Foto: Robert Altermoser

Izdavač:
Učitelj neznačica i njegovi komiteti
Uredništvo:
Vahida Ramujkić, Noa Treister,
Vladimir Novaković, Ivan
Velislavljević, Ivan Zlatić
Dizajn i prelom:
Matija Medenica

donator:

FONDACIJA ZA OTVORENO DRUŠTVO • OPEN SOCIETY FOUNDATION

partneri:

Savez za radničko društvo

Imenovati TO ratom

Danas u 19 časova u Ostavinskoj galeriji (Kraljevića Marka 8, Beograd) biće otvorena izložba fotografija Abdula Saboora i crteža Commanda, migrantata iz Avganistana. Ni jedan od njih nije profesionalni umetnik, a radovi su nastali tokom poslednjih par meseci njihovog boravka u barakama kod železničke stanice. Izložba će biti otvorena samo u četvrtak i petak 11. i 12. maja.

I pored napravno izazvanog rivalstva među rezidentima za ulazak u „bolje“ kampove, oni se takođe sa nevericom privajuju u njih plašći se da odatle mogu biti prebačeni u Preševu koji je zatvoren kamp i odakle je sledeća stanica Makedonija, ili Bugarska... Takve

stvari već su se dogadale. Dosta migrantata već je bilo registrovano u Preševu i tamo imaju otiske prstiju, što znači da bi po toj osnovi mogli biti tamo prebačeni. Jednom kada su zatvoreni u kampovima, teško je pratiti njihovu situaciju i znati šta se tačno sa njima događa, tako da su volonteri ustanovili telefonski broj za hitne slučajeve na koji bi se moglo prijavljivati kršenja procedura, međutim za sada nije sasvim jasno kako bi se moglo intervenisati u ovakvim situacijama izuzev izvezivanja putem neformalnih medija... Takode od volontera se traži asistencija za transport migrantata do kampova i razne infrastrukturne radeve. „Oni dobijaju veliki novac od Evropske Unije za ove poslove, ako za to traže asistenciju volontera, znači da je po sred korupcija“, tvrdi jedan od volontera koji već pet meseci svakodnevno boravi u barakama.

Svakoga dana po dva autobusa, što čini preko sto osoba prevozi lude u kampove. Međutim dosta njih i ostaje, a dosta se i vraća sa uverenjem da rušenje baraka neće ići tako brzo kao što je rečeno.

Takođe veliki broj migrantata ovih dana deportovan je iz Hrvatske (sa blizine granice ali čak i iz samog Zagreba) i Rumunije, što predstavlja protivakonit aktivnost nadležnih policija, jer migrantima time nije data prilika da zatraže azil na teritoriji Evropske Unije što predstavlja njihovo fundamentalno pravo.

U Srbiji po svim izgledima ne postoji dovoljno kapaciteta da se svi migranti smeste u kampove. Po proračunu Komesarijata za izbeglice kalkulisani je broj od 1.100 novih mesta, dok su nezvanični podaci da na teritoriji Beograda van kampova ima dosta više migrantata. Šta će biti sa migrantima koji ne budu dobili mesto u kampovima kada barake budu srušene u narednih dana, ostaje nejasno.

U svakom slučaju sa rušenjem baraka iz železničke stanice, kao i čišćenjem drugih urbanizovanih zona od migrantata i njihovim prebacivanjem u kampove otvara se nova etapa u migrantskoj epopeji koja će svakako biti dosta kompleksnija od dosadašnjeg. Andrea Contenta, konsultant Lekara bez granica (MSF) kaže „da se centralno pitanje sastoji u tome kako obezbediti ljudima koji su u tranzitu ili ‘zaglavljeni’ u Srbiji, humane i dostojanstvene uslove, bez obzira na njihove migratorne planove.“ MSF pozitivno ocenjujući volju srpskih nadležnih službi da otvori kampove za migrante koji obitavaju na ulicama, posebnu pažnju obraća na transparentnost ovog procesa i da u činjenicu da na ulicama u centru Beograda noćeva preko 500 migrantata maloletne dobi koji bi trebali dobiti poseban tretman, kao deca, a ne kao odrasli kako su do sada tretrani. „Ova situacija ne tiče se samo Srbije, već čitavog regiona. Ono što proživljavamo danas u Srbiji je direktni negativni efekat migracijskih politika Evropske unije, koje pre svega nastavljaju da negiraju prisutstvo hiljadu ljudi zaglavljениh na Balkanu, kao što se takođe negiraju da obezbeđuju jasne i sigurne kanale napred i nazad, bez ostavljanja ljudi da isčekuju razrešenje situacije u limbu, u kome fundamentalna prava obično nisu poštovana i životni uslovi ne zadovoljavaju ljudsko dostojanstvo.“

Vahida Ramujkić ●

Foto: Robert Altermoser

NOVINARSKI SINDIKAT TRAŽI SASTANAK SA PREMIJEROM

SINDIKAT novinara Srbije – sindikalna organizacija „Novosti“ sa velikom zabrinutošću prati izjave rukovodstva da, zbog teške finansijske situacije, Kompanija „neće dočekati avgust“ i da su „Novosti“ suočene čak i sa prekidom štampanja“. Alarmantne ocene menadžmenta mogu da ukazuju da se, nekad najtiražniji dnevnik na Balkanu, ubrzano urušava kako bi bio spremjan za novu transakciju ili – stečaj. Zbog toga Sindikat novinara „Novosti“ traži hitan sastanak sa predsednikom Vlade Srbije.

„Večernje novosti“ su jedna od 24 sporne privatizacije čija vlasnička transformacija nije rasvetljena. Sindikat novinara „Novosti“ traži je od svih premijera i predsednika nakon 2006. godine, kad su akcije malih akcionara prodlate na berzi, da saopšte ko je stvarni vlasnik Kompanije. Iako je biznismen Milan Beko novembra 2010. godine javno potvrdio da je on većinski gazda, upravljačka prava su mu Odlukom Komisije za hortje od vrednosti oduzeta junu 2011. i od tada Kompanijom upravlja manjinski vlasnik – država Srbija.

Aleksandar Vučić obećao je avgusta 2012. godine da će slučaj „Novosti“ i „Politike“ biti rešen za 15 dana, ali pomaka, bar u našoj kući, nije bilo sve do 28. marta 2014. godine, kad je održana zajednička sednica nadzornih odbora i predstavnika sindikalnih organizacija „Štamparije Borba“ i Kompanije „Novosti“. Zaključeno je tada da će državni vrh preduzeti hitne radnje u cilju objedinjavanja tri kompanije „Štamparija Borba“, „Novosti“ i „Borba“, rešavanja dužničko-poverilačkih odnosa i rešavanja statusa nekretnina u okviru tri kompanije.

Jučerašnje otvoreno pismo zaposlenih Vladu, Nadzornom odboru i javnosti, u režiji kolegijuma Kompanije, i njihovom najavom „crne prognoze“, ukazuje da se nešto veliko „valja iz brda“. Utoliko je istovetno pismo u petak popodne Udrženju novinara Srbije uputila grupa anonymnih novinara. Pismo je usledilo neposredno posle sastanka menadžmenta sa predstvincima reprezentativnih sindikata kojima je predočeno da je Kompanija pred kolapsom, da se hitno moraju sanjiti sva plate najmanje za 10 odsto i da je to jedini način da se odustane od već pripremljenih spiskova (bez ikakvih kriterijuma) za slanje 25 kolega na osmomesečne priručne odmore.

Sve skupa stvorilo je u redakciji zapaljivu atmosferu u kojoj se, veštom manipulacijom, odgovornost za stanje u Kompaniji, sa menadžmentom i kolegijumima, pokušava da prebaciti na sindikate. Sindikat novinara „Novosti“ zakazao je sutra sastanak na koji su pozvani svi zaposleni, a tema je – kako sačuvati Kompaniju i posao.

U Beogradu, 9. maj 2017.

• Izvršni odbor SINOS – SO „Novosti“

VLAŠTI NAS TERAJU DA SE „BAVIMO SOBOM“

ZA nedelju 7. maj, članovi i simpatizeri Grupe građana „IZBOR OPŠTINA NOVA PAZOVA – Milan Turanjanin“ bili su zakazali protestnu šetnju, prvobitno zamišljenu kao izraz nezadovoljstva Novopazovčana išeodiničnim nagomilanim problemima našeg mesta koje opštinske vlasti Stare Pazove odbijaju da reše. Šetnja je osmisljena kao simbolično pešačenje putem kojim je nekada išao javni prevoz do Beograda, a odbornici Grupe građana u Skupštini Stare Pazove su se pripremili da govorile o problemima vodovoda, kanalizacije, Doma zdravlja, i drugim, kao i o rešenju, u susret izborima za Savet mesne zajednice Nova Pazova zakazanim za 14. maj.

Medutim, od sazivanja do realizacije, šetnja je preraslala i u protest zbog ukidanja izborne volje građana Nove Pazove i njihovog ustavnog prava da biraju i budu birani. Zabrana naše izborne liste neizbežno je postala tema koja je potisnula u drugi plan sva bitna pitanja zbog kojih smo se okupili. Ovo ne treba da čudi, jer, da podsetim, lista nam je zabranjena navodno zbog loga šta nam je naziv približan nazivu druge Grupe građana, koja je osnovana na uz podršku vlasti baš iz razloga da nam podmetnu „dvojnik“ i stvore konfuziju. Ovakve prevare i manipulacije irritiraju lude i sasvim je razumljivo da spontano postaju tema koja nam skreće pažnju sa svakodnevnim problemima, oko čijeg rešavanja smo se okupili. Da zlode bude veće, postupak žalbe Upravnom судu na odluku Komisije za izbor članova Saveta Mesne zajednice Nova Pazova nije rešio problem, nego ga je samo još više pojačao.

Neefikasna zaštita izbornog prava

Iako su i Komisija i Upravni sud dužni da postupaju u vrlo kratkim rokovima kada je u pitanju zaštita izbornog prava, Upravni sud još uvek nije doneo nikakvu odluku po našoj žalbi da nam zabrani učešće na izborima. Odluka je doneta još 29. aprila – inače dan nakon što smo policiji podneli prijavu za protestnu šetnju zakazanu za 7. maj. Da je Komisija odlučila po našem prigovoru u zakonom predviđenom roku, i da je Upravni sud u roku odgovorio na našu žalbu, mi bi smo do početka šetnje znali učestvujemo li na izborima, ili ne. Medutim dani prolaze, odluka se čeka, pa sad i ako bi sud presudio u našu korist dan pred predizbornu tijesnu, vreme za kampanju je nepovratno prošlo.

Ovakvo nasilje i loši mehanizmi odbrane građana od nasilja, stvaraju utisak da se ništa ne može promeniti. Većina građana Srbije veruje da ako vlast reši da vas spreći da idete na izbore, ili da vam pokvari bilo koji drugi posao, ona će to na ovaj ili onaj način. Ako predsednik Komisije drži do svog ugleda i neće da potpiše sramnu odluku o zabrani opoziciono liste, kao što je to bilo u našem slučaju, uvek se nađe neki zamenik predsednika kom ništa nije sveto. Još je gore ako su ulozi veliki, kao što su veliki u Novoj Pazovi. Ne pušta se lako vlast nad najrazvijenijim industrijskom zonom u Srbiji.

Najveća šteta od gušenja opozicije nije to što imamo lošu vlast, nego što građani gube volju da se bore za mesta u kojima žive, jer im se čini da je napor uzaludan, a možda i opasan.

Pravo na samoupravu

Lokalna samouprava je ustavno pravo građana Srbije. Ustav Republike Srbije kaže: „Državna vlast ograničena je pravom građana na pokrajinsku autonomiju i lokalnu samoupravu.“ Pored biračkog prava, to je drugo ustavno pravo koje je nama u Novoj Pazovi pogaženo. Žato je naša borba koncentrisana na formiranje opštine Nova Pačva kao na osnovni cilj, i zato su članovi i simpatizeri naše Grupe građana toliko gnevni zbog zabrane naše izborne

liste. Mi smo svi u politiku ušli jer nam je dozlogrdila nebriga opštinskih vlasti Stare Pazove prema problemima Novopazovčana, i da bi smo te probleme već jednom krenuli da rešavamo: da ne idemo za svaki dokument u Staru Pazovu, da imamo kvalitetniju vodu i vodovodnu infrastrukturu, da rešimo problem kanalizacije i otpadnih voda, da se pobrane linije beogradskog GSP-a i čivi stanica Beovoda, da vratimo Dom zdravlja i rendgen, Kulturno-prosvetni centar i Info kanal. Sve ove ciljeve možemo ostvariti ako uspe iniciativa za raspisivanje referendumu da Nova Pazova postane opština, to jest da otkidimo svoje pravo na samoupravu, da probleme svoje zajednice rešavamo u samoj zajednici. Naše angažovanje oko mesnih izbora jeste neophodan korak na tom putu, a ne puko „bavljenje sobom“, kao što može da izgleda.

• Milan Turanjanin, nosilac liste Grupe građana „IZBOR OPŠTINA NOVA PAZOVA – Milan Turanjanin“